

..și dacă am să vând poarta lumii

Gerra Orivera

am deschis geana pământului și m-au înconjurat
cuvintele din cuptorul lor magic
au ieșit întâi amintirile
schelete bine șmirgheluite de învățăminte
și regrete sticlesc doar dinți albi de înțelepciune
din vitrina infinitului
erupții de lavă speranțe îmbujorate de curcubeie
pun stăpânire pe pașii mei nedospiți încă
în aluatul timpului tastează povară grea de potențe
punctele cardinale din falanga infinitului sângerează
prea multe uși nu vezi cum scârțâie în balame timpul când nu adun
bine pe care să cobor ceruri și ruguri în pecete
căreia să-i înalț genunea făcându-i cu mâna
într-un târziu
scuturând jărăgai de-așteptări
iese în veșmânt curat pași desfac trasee senine
sub talpa ei certitudinea
în urma ei cuptoarele se prăbușesc
nu-și mai au rostul pierdut între spițele perfecțiunii

geana pământului lasă stor de ceruri
peste odihna ei să cadă
și să se-nchine în mine dincolo de cuvinte